

## החלטת בית הדין למשמעת

### פסק דין

1. הנקבל הינו תלמיד לתואר שני באוניברסיטה. הוא הואשם בכך שבאחד הימים של חודש ספטמבר 2017, הוא עשה מעשה לא ראוי העולה כדי הטרדה מינית של המתלוננת. המתלוננת דיווחה על כך לביטחון האוניברסיטה אשר הזעיקו את המשטרה שהמשיכה את הטיפול במקרה. על פי כתב הקובלנה המקורי, במעשים אלה עבר הנקבל עבירה של הטרדה מינית לפי סעיף 29.11 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ח) ועבירה של התנהגות שאינה הולמת מעמד של תלמיד, לפי סעיף 29.10 לתקנון המשמעת סטודנטים (תשס"ח).
2. במסגרת ההקראה הודה הנקבל במעשה שיוחס לו, אך הכחיש כי המעשה מהווה הטרדה מינית.
3. לאחר סיג ושית בין הקובל לבין הנקבל, הגיעו הצדדים להסדר טיעון הן לעניין העובדות והן לעניין העונש:
  - א. העובדות: מבחינה עובדתית תוקן כתב הקובלנה כך שנמחקה ממנו עבירת ההטרדה המינית.
  - ב. העונש: מכיוון שהנקבל סיים את כל החובות האקדמיים הנדרשים לצורך זכאות לתואר שני, הסכימו הצדדים על עונש של מניעת אישורים למשך שנה, כך שהנקבל יוכל לקבל אישור בדבר זכאותו לתואר שני מן האוניברסיטה ביום ה-30 למאי 2020. בנוסף, הסכימו הצדדים על הרחקה על תנאי של שנתיים למשך שלוש שנים.
4. אנו מקבלים את הסדר הטיעון שאליו הגיעו הצדדים ביחס לעובדות שמשמעה מחיקה של העבירה של הטרדה מינית מכתב הקובלנה, אך דוחים את ההסדר ביחס לעונש.
5. על אף שבית הדין אינו כבול בהסדר הטיעון שאליו הגיעו הצדדים, הלכה היא כי לא בנקל יתערב בית הדין בהסדר טיעון וכי בהיעדר טעמים משמעותיים המחייבים התערבות, על בית הדין לקבל את ההסדר שאליו הגיעו הצדדים על קרבו ועל כרעיו. עם זאת, אנו סבורים כי בנסיבות העניין העונש עליו הוסכם בין הצדדים אינו מידתי, ופוגע פגיעה יתרה בנקבל, וזאת מן הטעמים הבאים:
  - א. הצדדים מסכימים כי הנקבל אינו עבריין מועד, אלא בחור נורמטיבי שמעד באופן חד פעמי. לא זו אף זו, הנקבל עבר, וממשיך לעבור גם בימים אלה, תהליך שיקומי. הוא מגיע תכופות ובאופן עקבי לטיפולים פסיכולוגיים שנקבעו לו וכל הנוגעים בדבר שבעי רצון מן התהליך ותוצאותיו. אנו סבורים שהעונש צריך להעדיף במקרה זה את התכלית המשקמת, על פני זו ההרתעתית, ולא מצאנו כי יש מקום להחמיר עם הנקבל יתר על המידה.

ב. מאז נעברה העבירה נשוא הקובלנה בחודש ספטמבר 2017 ועד היום חלפו למעלה מעשרים חודשים, שבמהלכם הנקבל התהלך ועננה כבידה מעל ראשו, כאשר חלק גדול מן הזמן הוא הואשם במעשה חמור של הטרדה מינית; אשמה אשר הוסרה אך לאחרונה בכתב הקובלנה המתוקן. אנו מודעים היטב לכך שהקבילה אינה אחראית כלל ועיקר לעיכוב בהליכים המשמעותיים, שכן הדבר נכפה עליה על ידי הפרקליטות בשל החקירה המשטרתית שהתנהלה במקביל. עם זאת אנו סבורים שיש לקחת בחשבון את חלוף הזמן ואת עינוי הדין שעבר הנקבל בגזירת העונש.

ג. מניעת קבלת אישור הזכאות לתואר שני מונעת מן הנקבל לא רק את האפשרות להירשם ללימודי דוקטורט, אלא פוגעת קשות גם ביכולתו למצוא עבודה ולהתפרנס, עובדה שגם אותה יש לקחת בחשבון בקביעת העונש.

6. לאור השיקולים האמורים לעיל, אנו דוחים את הסדר הטיעון שאליו הגיעו הצדדים ביחס לעונש, וגוזרים את עונשו של הנקבל כדלקמן:

א. מניעת אישורים למשך שבעה חודשים החל מיום ה-1 ביוני 2019, כך שהנקבל יוכל לקבל אישור מן האוניברסיטה בדבר זכאותו לתואר שני ביום ה-1 בינואר 2020.  
ב. הרחקה על תנאי של שני סמסטרים למשך שלוש שנים.

7. בנוסף, אם יחפוץ הנקבל לחזור ללימודי תואר שלישי באוניברסיטה, יהיה עליו להגיש למזכירות האקדמית מסמך אשר יעיד על כך שהוא עבר בהצלחה טיפול בבעיה שגרמה לו לבצע את העבירה נשוא הקובלנה. רק עם הגשתו של מסמך כאמור, לשיעור רצונה של המזכירות האקדמית, יוכל הנקבל להירשם ללימודי התואר השלישי. אם תתעורר מחלוקת בין המזכירות האקדמית לבין הנקבל ביחס לשאלה האם המסמך שיוגש, אם יוגש, עומד בתנאים הנדרשים – תובא המחלוקת להכרעתו של בית הדין.

ניתן היום, 13.6.2019, בהיעדר הצדדים.

יפורסם ללא שם התלמיד.

ד"ר תמר קריכלי-כץ

פרופ' אמיר חורי

פרופ' יששכר רוזין-צבי